

شہرتہ شوان

نووسہر:

عہلی غہفووری

سرشناسه: غفوری، علی، ۱۳۴۳ ش
 عنوان و نام پدیدآور: شهرته‌شوان / نووسەر: عه‌لی غه‌فوری
 مشخصات نشر: سنندج، فاروق، ۱۳۹۵.
 مشخصات ظاهری: ۷۹ ص: ۱۴/۵ × ۲۱/۵ س م
 شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۶۵۱۴۰-۵
 وضعیت فهرست نویسی: فیپا
 یادداشت: کردی
 موضوع: داستان‌های کردی - قرن ۱۴
 موضوع: Kurdish Fiction - 20th Century
 رده‌بندی کنگره: ۷۱۳۹۵ غ ۷۴۵ س / PIR۳۲۵۶
 رده‌بندی دیویی: ۸۴۹ / ۲۳
 شماره کتابشناسی ملی: ۴۲۵۱۰۲۵

شهرته‌شوان

عه‌لی غه‌فوری

بیت‌چن: ئومید موقه‌دد

رووبه‌رگ: فاروق ده‌ستوره

چاپه‌مه‌نی: فاروق

چاپی یه‌که‌م: ۱۳۹۵ یه‌تاوی

ئه‌ژمار: ۱۰۰۰ دانه

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۶۵۱۴۰-۵

نرخ: ۴۵۰۰ تهن

ئەدرەس: سنه - چوارای ئازادی - پاساژی عێزەرتی - کتێب‌فروشی زانکو

ژمارە ی پتووەندی: ۰۸۷۳۳۱۲۷۸۰۳

Email: zanko4222@gmail.com

به ناوی خوای به تاقی ته نی
که هه موو کهس هاواری ده که نی

پهینه ی

له شاعیریکی سه ده ی ئیستانیان پرسى: بوچی شاعیران و نوسه رانی
پیشو هه ر ده ی یک، ان هه ر به ره مه میکیان بوو؟ به لام شاعیر و نووسه رى
ئیستا کتیب و نووسه ریان ناتره؟ له وه لامدا ده لئى: (ئیستا ده رد زیاتره
ده بی نووسراوه ش زیاتر بئى). که و ابو له م رۆزگاردها هه رچی شته
ده بی بنووسر یته وه. (به لاتى زایه ک، هه رچی نووسراوه یه نرخى
جاریک خویندنه وه ی هه یه). که و ابو خاس و خراپی له سینه ی
میژوودا ده مینى تا کوو به ره ی داهاتو له زیان و ژانى باوو باپیرانى
خویان پروانن و پامینن تا بزنانن چۆن ژیبون رۆژى و ژیر چه پۆکه
بوونیان تا چ راده یه ک بووه و چۆن بوه؟

ئیستاش با پینه سه ر نامیلکه کلۆله ی خۆم! منیک که و ده هه موو
کوردیکی هه ژار به که مترین جى و رى خویندن و نه ر به لى
پتویست، خویندن فیر بووم و خۆم له گىژاوى نه خوینده وارى رزگار
کردوه، له کویرکه دینه ک وه ک «دارساوین» که نزیکه ی بیست سال
زیاترى تیدا ژیاوم: جا با ئیستا شاره دى بى و له گه ل شار جیاوازیه کى
زۆرى نه بى. به ره و کانگای زانین خزیوم تا توانیومه قه له م، به دهسته وه
گرم و هه رچی له ماوه ی نهو بیست ساله به زهین و بیرمدا زنجیره ی
کردوه چه ن گه ویکى له و هه موو ئالقانه یه ک لا که مه وه و سه ره یه کیان

خه مه وه چوون نه م و ته م زور به لاوه مه زن و جوانه که فهرمویه تی: (قیدوا
العلم بالکتابه) واته زانین به نویسن بخه نه داو تا نه فه وتی و له بیر
نه چیه وه.

منیش نه وهی نویسومه هه شتا له سه دی (پوداوه) رۆی داوه! به واتهی
عه رب: (ما وقع لم يقصد و ما قصد لم يقع) یانی نه وهی رۆی دا به
مه بلی تیمه نه بوو! وه نه وهی به مه بلی تیمه بوو رۆی نه دا. جا نه گهر تاله و
گه رو نازار ده دا سوچی من چیه شته که وار رۆی داوه ناکری باری
په. وه که به ره و خوشی و شیرینی وه گیرم. چونکه هه موو کات شتی
واقعی و راسته! نه فسانه و رۆداوی خه یالی پی خوشتر بوه! له بهر
نه وه ده سکاری که هه ستم نه کردوه به بهرگ و لیباسی خوی نواندومه و
جل و بهرگی که هه ستم نه کردوه درۆم له گه ل خۆم و خوینه نه کردوه
نیستاش نیوه ناوی بپین براتی ی، که غه م و کوئ و که سه ری لی
ده باری، یان کۆمیدی که نه کردوه، بکه نین بی؛ خۆتان سه رپشک
بن!!!

له کۆتاییدا ده لێن شاعیر و نووسه ری، له لێ (گوته) گوتویه تی: (له
من پیاوتر به و دوام مه که وه...)

که وابوو منیش چاوه پرانی به ره مه می جوانی نیوه له کۆتایی
سه ده ی بیسته مدا.

نه م (شهرته شوانه) زوو له دایک بوو به لام به داخه وه به سه مه ی
که وته دره نگ؟! هیوادارم...

سه قز

عه لی غه فووری (دارساوین)

خه رمانان ۱۳۷۸/۶/۶